

— ob enem mu pa tudi častitamo, da se mu ni hujšega zgodilo. Vzrok padca naj blagovolijo nam č. g. župnik sami naznaniti. Noe. —

„**Celjska žaba**“ mogočno reglja v svoji mlakuži. Prevelika vročina ji je možgane ožgala, da ne ve kolikrat se ji je gledé razdelitve državne podpore med spodnještajerske vinorejce, ki so bili po trtni uši poškodovani, že odgovorilo. Zaletuje se v občé spoštovanega ptujskega župana, toda tamož stoji previsoko, da bi jemal ozir na reglanje take mlakužne gnjusadi, kakoršna je celjska žaba in njena tovaršija. Gospod Ornič je spoštovan od vsakogar, kdor tega moža in njegove zasluge le količkaj pozna, in to naj bode vrlemu gospodu najboljši dokaz ljubezni in zaupanja, kojega pa on tudi v popolni meri zasluži.

Huda vročina vlada letos v naših krajih. Kakor se pravi, že celih 130 let ni bilo pri nas take pekočine, kakoršna se nam od vseh strani naznanja.

Koroške novice.

Mati in sin utonila. Posestnik Martin Dullnig p. d. Wiesenegger v Kremškem mostu napravil je za silo neko brv, katera je obstala le iz lestve (lojtre) z naloženimi deskami. Dne 10. t. m. sta se zaradi krajšega pota čez to brv podala čevljarska žena Ana Lackner iz Plesnice in njen 6 letni sinček. Ko se prevrne ena deska, padla sta v deročo reko Lizer ter oba utonila.

Pasja kontumacija. V Pojcih, občina Vajre, ugriznil je neki stekel tuji pes prejšni petek 4 pse. Vseh petero psov se je nato takoj postrelilo. Za občine Vajre, Feldkirchen in Štajerberg se je zapovedala pesja kontumacija.

Sam se je sodnji javil kmečki sin Čmelič iz Čač blizu Podkloštra, da je storil zločinstvo požiga. Seveda so ga hitro djali pod ključ.

Iz bojazni pred hiralnico skočil je pri Paternionu v Dravo bivši gledališčni ravnatelj Haupt. Na možu se je že dalje časa dala opazovati nekaka otožnost, ki ga je slednjič gnala v prostovoljno smrt.

Z drevesa padel. Posestnik in krčmar Janez Sorgo iz Spodnje vesice, ki je bil več let župan in obč. svetovalec, spravil se je 11. t. m. po lojtri na črešnjo, s katere pa je tako nesrečno padel, da je po dveh dneh vsled poškodbe umrl. Mož je bil 60 let star ter vobče priljubljen in spoštovan. Zapustil je vdovo z osmerimi otroci, od katerih je šele komaj eno preskrbljeno.

„**Pobožni romarji.**“ Ko so se na št. Petrovo vrnili nekateri fantje od božje poti k sv. Krvi pijani domov v Moravče, hoteli so iz gole hudomušnosti in nagajivosti krčmarju Kaponigu težek voz iz dvorišča vleči. Krčmarjev hlapec je pa to zapazil ter ponočnjake odpodil. Ko pa je nekoliko časa že v postelji počival, so poredneži zopet prišli. Zdaj pa je hlapec hotel enega teh pobalinov prijeti, toda poslednji ga je z nožem tako hudo v prsa sunil, da so morali težko ranjenega reveža v Lienz v bolnišnico prepeljati. Zares lep konec „pobožnega romanja“!

Požar. Pred kratkim so pogorela posestnika žef Willegger-ju, p. d. Klingbacher-ju v Egernu in Feldkirchnu hišna in gospodarska poslopja. Zgoraj je tudi čvetero goved. Zavarovan je bil imenovano samo za 6 tisoč kron, škoda pa se ceni na blizu tisoč kron.

Strela udari je pretečeni teden v kolarni Franc Roževa v Rudi ter jo zapalila. Vsled hude naliva in urne pomoči gasilcev bil je plamen v kotlu kem zadušen in tako večja nesreča odvrnjena.

Dojenček je rešil smrti 2 moža. Dne 12. t. m. je sedel posestnik Kahlhamer v Baiersdorfu za rednikom (feldvebelnom) Pobašnikom, ki ga je pričel obiskat, pri mizi, ter se ž njim pogovarjal. Drugem kotu je v zibelki ležalo dete, ki je naenkrat začelo ječati. Gospodar gre k detetu gledat, kaj mu je in ob enem se tudi feldvebl od mize odstrani. V tem hipu pa je v hišo udarila strela, ki je ravno mizinem kotu vzela svojo pot v zemljo. Raztrla in stene pometala je v kotu več podob in gotovo bila ubila imenovana moža, ako bi se ne bila zadnjem trenutku od mize odstranila, kar sta storila zaradi detetovega joka.

Dopisi.

Glasovi pa loških občinskih volitvah. Znana trojica se radi propada pri loških volitvah še zdaj pomirila, kar je najbolj razvidno iz pet lažnjivih pisov celjske Domovine, kateri niso družega, nego lažni in ostudne laži o naših naprednih volilcih. Ta trojica žena sicer ni toliko vredna, da bi se za volitve po časnikih prepirali, pa resnici na ljubo hoče nekatere o naših volilcih objavljene laži pribiti, bodo naši bralci, ki teh dopisov niso čitali, uvideli kakšne lažnjive in hudobne počasti so voditelji naših sovražne stranke. V „Domovini“ št. 49. stoji doslovno: „Vkljub vsemu temu pa so imeli tako malo samo volilcev, da so nastavili kandidatom nadpolovično več narodnih mož. Njihova „ordre de battaglia“ je bila: Volimo tudi iste, kateri bodo sigurno predrli pri protni stranki, da bomo zmagali vsaj navidezno. Bili so popolnoma uverjeni, da podležejo. Da je to prav nesramna laž, razvidno je iz tega, da mi sploh vedeti nismo mogli, katere kandidate je nasproti stranka postavila. Še le na dan volitve smo dobili vaš volilni listek v roke, iz katerega smo videli, da ste vi od 18 odbornikov 3 take može kandidirali, katere smo tudi mi volili in sicer g. Vinko Breznik, Ivan Ivanov, Alojz Detiček. Prva dva sta bila dolgoletna odbornika naše občine in vrla „Štajerjanca“; tretjega smo radi tega v odbor volili, ker je mlad, razsoden in napreden kmet. Edino, kar nas nekoliko po resnici trojiškega pisarjenja diši, je, da loški g. župnik po svojem mežnarju in organistu dal svojem naznanje, da se volitve ne udeležijo, ker je bil prepričan, da sigurno podleže. Našem mežnarju na tem mestu svetujemo, se v volitve ne udeležijo, kakor ne vtikati, drugače bi bili mi Štajercijanci morani, mu pri bernji vrata pokazati. A največ

podlost in laž celega pisarjenja pa je sledeči odstavek v „Domovini“: „Samo iz Dračevasi se jih je napotilo sedem na volišče, ker še tega do takrat niso bili zvedeli. Žalibog jih je potem padlo pet golažu v naročje in postali so Iškarjoti. Prodali so se za žganje in smrdljive klobase.“ Ta čin poštenjake radi tega, ker so drugega prepričanja kakor trojica, na tako ostuden način blatiti, spada v 15. ne pa v 20. stoletje. Mi torej v imenu užaljenih Draževasanov vašo brezmejno podlost z vso odločnostjo zavrremo. Ali je trojica že pozabila, da je bil nadpoveljnik klerikalne stranke na dan volitve, ko se je začelo daniti v Dračevasi pri volilcih, ter jih prosil naj grejo ž njim k volitvi? Ne vemo, ima li ta moder žiški dohtar že tako slab spomin, ali je pa tako zloben, da vkljub temu, da so mu Sodin, Čugmas in še mnogo drugih na dan volitve povedali, da grejo volit, pa ne z s klerikalno, ampak z napredno stranko, take laži objavlja. — O odobrenju občinskih računov žiške občine vas sploh nihče ni vprašal, pač pa je sumljivo, da je moral deželni odbor račune žiške občine za celih 20 let revidirati, kar drugače ni navada. (Če pa tudi o tem poslovanju kaj natančnejega zvedeti hočete, vam v prihodnji številki marsikatero lepo dogodbico povemo.) Svetovali smo Vam samo, da bi vaš nos rajši v šolski račun vtaknili. Da ta račun nikakor ne spada v županovo področje, morate vašemu „gospodu“, ne nam povedati, kateri so nato delovali, da se je denar, ki so ga za prodano staro šolo dobili, za popravljanje farovža porabil. — Ločki farovž so pa „slavni gospodje“ na novo postavili, ne pa, kakor dopisun laže, da so ga samo prenovili. A mi še nismo pri koncu! Z odstavkom „Ločani rodoljubi“ hoče dopisun dokazati, kaki iskreni rodoljubi so loški volilci in pove v pojasnjevanje psovko, katero je slišal jurist Gosak iz Žič v prepiru v Žurijevi gostilni. Navedena psovka res ni bila na mestu, pa veljala je Gosaku, ne pa slovenskemu narodu. Boljše bi bilo, če bi dopisun dotične psovke sploh ne bil omenil! Ker pa je že to storil, hočemo mi povedati, kar je še s to psovko v zvezi. Bila je vroča nedelja. Žiški mladič je od trudapolnega agitiranja v Ločah tako slab postal, da se je moral k Žureju krepčat iti. Po naključbi pride v to gostilno tudi več Ločanov. Ker je miza, pri kateri je jurist Gosak sedel bila edina v isti sobi, so se tudi Ločani k njej vsedli. Niso še dolgo skupaj sedeli, že se je začel prepir, pri katerem se je mladič tako surovo obnašal, da je bil g. Pauscher primoran ga s prav ostrimi besedami, med katerimi so tudi padle besede: „Sie windischer Hund“. zavriniti. Ko je jurist svojo vino popil, drugega pa ni zahteval, vpraša ga isti, ki ga je tako hudo užalil, prav ironično: „Vam smem natočiti?“ In kakar mu jurist takoj odgovori: „Tisto pa, tisto!“ To se je dolgo ponavljalo in se ga je jurist tako nadeval, da je celo pozabil, da se ne spodobi v družbi, v kateri so vsi odkriti, pokriti biti. Vsled tega ga je ne ravno na nežni način odkril. Gospodu Pauscherju ni žal za litre vina, ki se mu ga popili, pa neverjetno se njemu kakor nam zdi, kako se to dejanje z vašo

akademiško častjo, s katero se pri vsaki priložnosti pobahate, strinja? Kje pa sta isti večer ostala vaš narodni značaj in vaša slavna logika, na katero ste tako ponosni? — Dopisun se v „poslednjem dopisu“ zgraža tudi nad drugim birmanjem žičkega jurista ter imenuje Esiha vsled tega čina tolovaja. No, gospod Esih, pomirite se radi tega izraza, kajti to častno ime si zasluži tudi mladič iz Žič, ki celo trdi, da ima akademiško čast. Dokažimo to! Ko nekoč „mladič iz Žic“ po agitiranju iz Loč gre domu mimo hausenskega mlinarja, ki je s svojim otrokom pred hišo stal, stopi k mlinarju, ga prijazno nagovori, mu pošteno klofuto podeli in na to zbeži. Ali je bilo to tudi akademiško? Seveda, kar je pri žiškem juristu akademiško, je pri Esihu tolovajsko! Brez komentarja!

a — o.

Od Sv. Roperta v Slov. gor. došel je „Štajercu“ sledeči dopis: „Priljubljen nam „Štajerc“, ker vidimo da ljubiš nas kmete in naše pravice možko zagovarjaš ter nam želiš mir, zato smo prisiljeni, da se ti o razmerah, kakoršne vladajo v naši fari, nekoliko potožimo. Imamo namreč tukaj župnika, ki ne trpi miru; preklinja, da ga je groza slišati in sicer povsodi, kamor stopi, naj že bo v farovžu, v žagredu ali na prižnici. Preiti ne sme celo največi praznik, da ne bi „šinfali“ in z grdimi psovkami imenovali svojih faranov, zato jih je pa že tudi presneto malo, ki bi zamogli imeti do svojega fajmoštra spoštovanja, kakeršno se za pravega dušnega pastirja spodobi. Mnogo je takih, ki raje grejo daleč v drugo faro k k službi božji, ker niso voljni poslušati razgrajanja domačega župnika. Ja, naš župnik je že začel farane v farovžu celo suvati in metati in se pri tem najbrž ni spomnil, da ima „žegnane“ roke. — Taka se je godila tudi enemu 64 letnemu starčku, ki je bil nekdanj vojak ter moral iti dvakrat v vojsko. Brcal ga je celo z nogami v zadnji del života. Kaj lepo ravnanje katoliškega duhovnika, ki bi imel oznanjati vernikom ljubezen in mir in pa to tudi dejansko kazati! — Ko je revež na tleh ležal ter s povzdignjemi rokami usmiljenja prosil, mu župnik še ni prizanesel, temuč ga je zgrabil s svojimi „žegnanimi“ rokami ter vrgel skozi vrata na hodnik in iz hodnika zopet skozi vrata na prosto, pri čemur se je revež tako poškodeval, da je moral potem tri tedne ob palici hoditi. Župnikovi ljubčeki so samo „Fihposovi“ privrženci“ ki s svojimi suhimi čeljustmi hodijo v farovž klepetat ter mirne in poštene farane črniti. Take sorte ljudi potrebuje župnik za svoje priče, da se zamore izviti iz neljubih zadreg. Naš župnik si je še celo takega znal pridobiti na svojo stran, ki si je moral pri zdravniku iskati pomoči zaradi župnika. Kakor vsak duhovnik, ki se samo po obleki pozna, da spada k temu stanu, tako tudi naš župnik hudo črti „Štajerca“, ki ljudi njegove vrste krepko za rokav prime in sicer po vsej pravici. Ko bi bili vsi duhovniki takšni, kakor je naš „korenjaški“ župnik, tedaj bi najbrž o katoliški veri ne bilo več sledu. Tudi mrličje bodemo najbrž morali v prihodnje na domačem zemljišču pokopavati, kakor Turki, ker

naš župnik ne pusti preje zvoniti, ne jame delati in tudi noče preje pogreba dovoliti, dokler dotičnik ne plača zahtevanega zneska, ki pa je navadno previsok. Če pride kdo za pogreb prosit, pa ne plača takoj, ga župnik nabrcva v zadnji del života in iz sobe vrže. To se je letos zgodilo tudi nekemu 79 letnemu starčku. Zvoniti pusti le takrat, če naročitelj naprej plača, in sicer prav drago. Vprašamo, ali smo kupili zvonove farani, ali jih je kupil župnik, ki si da za svoj god kar po dva dni zapored zvoniti. No, to se mora predruščiti. — Pri volitvah je naš župnik kaj delaven in marljiv agitator. Voliti mora se tako, kakor želi on, ki hoče, da imajo priti v odbor njegovi podrepani in priliznjenci. Dosegel je, da je zasedel županov stol možicelj, ki ne zna ne nemški, pa tudi ne slovenski in tudi ne ve po lastni pameti kaj ukreniti, kar bi bilo občini na blagor. Prvo in zadnjo besedo ima župnik, toda to najbrž ne bode dolgo trpelo, kajti uresničile se bodo pri našem župniku prej ali slej besede, katere je sv. oče papež Pij X. nedavno govoril nekemu škofu, kakor smo to v naši zadnji številki poročali. Od nasilnega našega župnika nas skoro reši, o Gospod! Več Roperčanov.

Zunanje novice.

Mož z dvema srcema. Neki Giuseppe de Maggio iz Lecce na Laškem je poseben človek. Zdravniki so namreč konstatirali, da ima 23 letni mladenič dve rebri več kakor vsak navaden človek, povrhu pa še ima tudi dve srci, ki ležita vsaka v drugi strani prs. Desno srce je z dravo, levo pa bolano. Nek ameriški muzej obljubil je temu čudaku 38 tisoč kron, ako mu prepusti po smrti svojo truplo. Polovico plača takoj, drugo polovico pa, kadar izpolni de Maggio svojo 45. leto. „Gšeft je kšeft.“

Za kajho prosila je neka 30 letna ženska v Marzeju na Francoskem. Povedala je dotičnemu uradniku, da je ljubica nekega nevarnega tatu in roparja, ki doprinaša svoja hudodelstva z večimi tovariši. Nedavno je ta ženska po naključju izvedla za skrivališče te tolovajske družbe. Ko je banda zvedla, da je omenjeni ženski njen brlog znan, se je zarotila, da jo takoj umori, ko jo dobi kak član te družbe v pest. Iz strahu pred umorom prosila je zbegana reva, naj jo zaprejo, ker se v ječi najbolj varno čuti pred svojimi zalezovalci. Želja se ji je izpolnila, tolovaje pa je po žandarjih sodnija vse izvohala ter tudi zaprla, nakar si je šele una ženska na prosto upala.

Stric Pavel Krüger, nekdanji predsednik transvalške republike, za neodvisnost katere so se njeni prebivalci, hrabri Buri, proti pozrešnim in brezobzirnim Angležem tako dolgo prav junaško in nepričakovano dolgo tudi uspešno bojevali, je umrl v Klarensu na Švicarskem, 79 let star.

Kaj stane eden strel (Schuss)? Prilичno sedanje rusko-japonske vojske so izračunali, da stane eden strel iz patrone (bojnij ladij „Kasuga“ in „Nišin“) lepo vsoto okoli 900 goldinarjev. Strokovnjaki so

nadalje izračunali, da zastrelj ena bojna ladja v eni uri za 2 $\frac{1}{2}$ milijonov goldinarjev streljiva. Prekletolep denar za — rekel bi — nič!

„Pikelhauba“ v Vatikanu. Kakor se sliši od različnih strani, uniformirani baje bojo v kratkem papeževi vojaki po pruskem vzorcu; dobili bojo namreč takozvane „pikelhaube“ in pa pruske uniforme. Radevedni smo, kaj bojo k temu rekli naši prvaki.

Ruski cesar in „copernca“. Nedavno se je baje podal ruski car k neki vedeževalki, da bi mu „povedala,“ kdo da bode v sedanji vojski zmagal, ali Rusi — ali Japonci. Da bi se tembolj zamogel odkritosrčnosti nadejati, privzel si je cesar izmišljeno ime: gospod Muriawieff. Na njegovo vprašanje: „Ali bode moja domovina zmagovalka?“ odgovorila je modra žena: „Ja — gospod.“ — No vsaj nekaj tolažbe za mogočnega carja.

89 let stara samomorilka. V Solle nau-u se je obesila 89 letna bivša tovarniška delavka Trezn Wagner. Ali iz „nesrečne“ ljubezni, to nam ni znano. Raje bi bila babura „še malo“ počakala, pa bi ji ne bilo treba imeti opravka z vrvjo (štrikom).

Strašansko morsko pošast, takozvano „morsko kačo“ so baje mornarji nedavno zagledali v morju pri Zadnji Indiji. Mislili so sprva, da je kaka pečina. Ko pa se je ta „pečina“ začela gibati, spoznali so, da je grozna morska pošast, o kateri so mornarji vseh časov znali praviti lase vzdigajoče pripovedi.

Ljudožrci. Večja tolpa divjakov iz plemena Bandja v afriškani pokrajini Kongo, napadla je belgijsko stražo, ki je štela samo 15 mož. Od teh so ubili 4 vojake, jih razkosali in nato požrli. Ko je prinesel eden ubeglih vojakov to novico v bližnjo postajo, odpravilo se je takoj 200 vojakov, da kaznujejo grde ljudožrce.

Živo pokopali so v Einsiedelnu na Švicarskem neko ženo, ki je bila nanagloma umrla. Ko so pogrebci že otišli z britofa, začel je grobar jamo zasipavati. Pri tem delu pa je začul klicanje iz truge, katero je nato urno odprl in v njej našel spet oživljeno žensko.

Veliko presenečenje! Kakor poroča „Slov. Narod,“ bila biserada „romanjana Brezje“ udeležila tudi lepa hčerka mežnarja v Postojni. Toda reva je bila celo bolana, ker jo je hudo mučila trakulja (Bandwurm). Naslednje ji je postalo tako slabo, da so poklicali „gospoda“ in zdravnika. Vse je že mislilo, da se ji bliža njena zadnja ura. Pa čudo čez čudo! Ko sta prišla „gospod“ in zdravnik, našla sta pri holenem dekletu novo-rojenega krepkega fantiča. Žalost gospodova se je baje pri tej priči spremenila v grozo in srd... Dotično dekle je bilo vpisano v „družbo Marijinih devic“. — Znamenja bodete videli.

Zaljubljen menih. Dominikanec Jarzynski je popihal iz Lvova (v Galiciji) s svojo ljubico v Ameriko ter vzel seboj 80 tisoč kron samostanskega denarja. Kdor ima prevroč kri, je tudi kuta ne shladila.

755 ljudi utočilo. Danski parnik „Norge“, ki je vozil norveške, danske in finske izseljence iz Evrope v Ameriko, naletel je blizo Hebridskih otokov na